

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.
Fővárosi Törvényszék útján

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/ 0 3 4 0 8 - 0 / 2021
Érkezett:	2021 SZEPT 02.
Példány:	1
Melléklet:	18 db
Kezelőiroda:	154

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK KÖZIGAZGATÁSI KOLLÉGIUMA 18.	
FŐLAJSTROMSZÁM	KEZDŐIRATON:
Postán/Gyűjtőládán/Személyesen/E-mailen/Faxon/E-írat	
Érkezett:	2021 AUG 10.
PÉLDÁNY:	1 IV.
MELLÉKLET:	FELR. 10. KÖZTÜK:
FŐLAJSTROMSZÁM:	701687/21
UTÓIRATON:	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] indítványozók a Fővárosi Törvényszék 2021. július 13. napján kelt 15.K.701.687/2021/9. sz. ítélete ellen az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény 27. §-a alapján a törvényes határidőn belül az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztjük elő.

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg, hogy a Fővárosi Törvényszék 2021. július 13. napján kelt 15.K.701.687/2021/9. sz. ítéletének Alaptörvény ellenességét és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1), XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését.

Kérelmünk indokolásaként az alábbiakat adjuk elő:

I. Tényállás

2018. november 26. napján adásvételi szerződést kötöttünk a [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED] vel.

A Budapest Főváros XIII. Kerületi Polgármesteri Hivatal Építésügyi Osztályához több levélben is fordultunk, többek között kértük ügyféli jogállásunk megállapítását a használatbavételi eljárásban, mint az érintett ingatlan tulajdoni lapján széljeggyel feljegyzettek. Az elsőfokú hatóság 2020. január 10. napján kelt V/15-6/2020. sz. határozatával a használatbavételi engedélyt megadta, az engedélyt részünkre nem küldte meg. Ügyféli jogállásunk megállapítása iránti kérelmünket 2020. január 22. napján kelt V/9-3/2020. sz. végzésében visszautasította. Indokolásban hivatkozott az építésügyi és építésfelügyeleti hatósági eljárásokról és ellenőrzésről, valamint az építésügyi hatósági szolgáltatásról szóló 312/2012. (XI.8.) Korm. rendelet (továbbiakban:Elj.r.) 4. § (1)-(3) bekezdés, 40. § (1) bekezdés, az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (továbbiakban:Étv.) 53/G. § (2) bekezdése és az általános közgazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (továbbiakban: Ákr.) 10. § (1) bekezdésére. Megállapította, hogy az ügyfél az építtető, az ingatlan

tulajdoni lapjára bejegyzett elidegenítési és terhelési tilalom jogosultja, valamint a vezetékgjoggal bejegyzett, ugyanakkor az ingatlan tulajdoni lapján széljeggyel feljegyzett „várományos” tulajdonosok a használatbavételi engedélyezési eljárásba nem vonhatók be, hiszen az még egy nem végleges, visszavonhatatlan jog. Rögzítette, hogy a 2021. január 21-én lekért tulajdoni lapon a kérelmezők nevei alatt a „Kérelem visszavonása” szerepelt, azaz a közhiteles nyilvántartás szerint az építéssel érintett ingatlanon tulajdoni joggal nem rendelkeznek, tehát a közvetlen érintettségük nem áll fenn az eljárásban. Ezt követően 2020. január 30. napján kelt fellebbezésünket a másodfokú hatóság 2020. március 10-én kelt BP/1003/00185-3/2020. sz. végzésével elutasította és az elsőfokú hatóság döntését helybenhagyta. Megállapította, hogy nem vagyunk tulajdonosok és az építési tevékenységgel érintett telekre, építményre vonatkozó jogukat nem jegyezték be az ingatlan-nyilvántartásba, ezért az Ákr. 10. § (1) bekezdés szerint feltételt vizsgálta. Kiemelte, hogy a használatba vett többlakásos lakóépület létesítésére vonatkozó jogot, jogos érdeket nem igazoltuk, továbbá a semmisségi ok sem volt megállapítható. Ezért – a jóhiszeműen szerzett jogokra tekintettel felügyeleti eljárásban a használatbavételi engedély az Ákr. 121. § (3) bekezdés c) pontja alapján nem semmisíthető meg.

A másodfokú hatóság végzése ellen 2020. március 30. napján kelt kereseti kérelmet nyújtottunk be, melyben ismételten kértük ügyféli jogállásunk megállapítását, a végzések megsemmisítését. Ismételten hivatkoztunk, hogy a becsatolt közhiteles tulajdoni lap szerint a tulajdoni jog bejegyzés iránti kérelmünk széljegyben szerepel 153260/2018.12.18. és a 32840/2020.01.09. sz. alatt. Fellebbezésünkben is hivatkoztunk az Alkotmánybíróság 3278/2019. (XI.5.) AB határozata Indokolás (49) „Ezt az értelmezést támasztja alá a bírósági gyakorlat is, amely különösen az ingatlantulajdonos ügyfeleknek az elsőfokú eljárásban való részvételét garantáló szabályok teljes figyelmen kívül hagyását, az ügyfelek jogainak közvetlen érintettsége folytán az ügy érdemére kiható eljárási szabály megsértésének tekinti (Legfelsőbb Bíróság Kfv.IV. 37.431/2010., EBH2011.2364).” Az alperes végzésben nem indokolta meg, hogy a fellebbezésben is foglalt bizonyítást miért nem fogadta el, mire alapozta azt a megállapítást, hogy a fellebbezők tulajdonjoga nem volt bejegyezve az érintett ingatlanra. A már hivatkozott Alkotmánybíróság 3278/2019.(XI.5.) AB határozat Indokolás (50) részletesen bemutatja az Ákr. 10. §-a ügyfélre vonatkozó megállapítását, mely alapján ügyféli jogállásunkat alapítjuk, hiszen a közhiteles ingatlan-nyilvántartás szerint a nevezett ingatlan tulajdonosai vagyunk, melyet a becsatolt adásvételi szerződés is tanúsított. Az Elj.r. 4. § (1)-(2) bekezdése is ezt állapítja meg az építési tevékenységgel érintett telekre, építményre vonatkozó jogát az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezték. Az elsőfokú hatóságnak külön kérelem nélkül is ügyféli jogállásunk el kellett volna ismernie nemcsak a kérelmezett eljárásban. Az Ákr. 81. § (1) bekezdése a döntés részeként indokolást és szabályozza annak tartalmi elemeit, melynek a másodfokú hatóság nem tett eleget. A másodfokú hatóság megállapította, hogy „ügyféli körrel kapcsolatos semmisségi ok az építési és használatbavételi eljárásban nem állapítható meg. Ezért – jóhiszeműen szerzett jogokra tekintettel - felügyeleti eljárásban a használatbavételi engedély az Ákr. 121. § (3) bekezdés c) pontja alapján nem semmisíthető meg. „ A hivatkozott álláspontnak az Alkotmánybíróság 3278/2019. (XI.5) AB határozatának Indokolás (51) is ellentmond: „ Az Ákr. –hasonlóan a Ket.-hez – önálló fellebbezést biztosít az ügyféli jogállásról rendelkező első fokú végzés ellen /Ákr. 116. § (3) bekezdés b) pont/, ugyanakkor egyértelműen rögzíti, hogy a semmisségi oknak tekinti a törvény, ha további ügyfelek bevonásának lett volna helye. Azaz a döntést meg kell semmisíteni, illetve vissza kell vonni, és szükség szerint új eljárást kell lefolytatni, ha az eljárásba további ügyfél bevonásának lett volna helye /Ákr. 123. § (1) bekezdés g) pont./.” Az Alkotmánybíróság hivatkozott indokolása is egyértelműen megfogalmazza, hogy nemcsak a jelen végzést, hanem a használatbavételi engedélyt is meg kell majd semmisíteni, mivel további ügyfelek bevonásának lett volna helye.

Keresetünk nem alapos a Fővárosi Törvényszék a 15.K.701.687/2021/9. sz. ítélete szerint. A Fővárosi Törvényszék hivatkozott az Ákr. 10.-§ (1)-(2), az Elj.r. 4. § (1)-(3) bekezdésére. Megállapította, hogy az

Inyvtv. 48. § (2) bekezdés szerint a tulajdoni lapon feltüntetett széljegy a bejegyzés, átvezetés, feljegyzés iránti ingatlan-nyilvántartási eljárás megindítását tanúsítja. Az alperes helytállóan állapította meg, hogy az Elj.r. ingatlan-nyilvántartási bejegyzést követel meg az ügyféli státuszhoz, ezért a széljegy az Inyvtv. 48. § (2) bekezdés alapján nem alapozza meg a felperesek kérelmének teljesítését az Elj. r. 4. § (1)-(3) bekezdései alapján. A hivatkozott Kfv.IV.37.431/2010/5. sz. ítélet e körben nem volt alkalmazható, mert jelen esetben nem ingatlan-nyilvántartási (termőföld más célú hasznosításának) tárgyú jogvitáról volt szó, hanem a speciális ágazati szabály (Elj.r.) 4. §-ának értelmezése volt releváns, márpedig azaz ügyféli státusz egyértelmű ingatlan-nyilvántartási bejegyzéshez köti. A bíróság álláspontja az Ákr. 10, § (1) bekezdésére hivatkozva az alperes e körben a tényállás tisztázási és indokolási kötelezettségének eleget tett, amikor a végzésben azt állapította meg, hogy a felperesek jogokat nem igazolták. Tévesen érveltek a felperesek azzal, hogy az alperesnek hivatalból kellett volna jogi érdekeltségüket, érintettségüket alátámasztó érveket vizsgálni, miután tudomással bírt az építkezést érintő panaszokról, beadványaikról. A jogi érdeket, érintettséget nem a közigazgatási szervnek, hanem a kérelmezőnek kell megjelölnie. „A bíróság arra mutat rá, hogy az alperes azért is helytállóan jutott a visszautasítást megalapozó következtetésre, mivel a felperesek a széljegyzett tulajdoni jogukon túlmenően kizárólag arról tettek említést, hogy a 117. sz. alatti öröklakás és a 140. garázs vevői adásvételi szerződés alapján, illetve az építkezés kivitelezésével kapcsolatos panaszokra utaltak. A bíróság megítélése szerint az Ákr. 81. § (1) bekezdése sem sérült, az alperes a fellebbezést kellő részletességgel, egyben megfelelően értékelte.”

I.B) A jogorvoslati lehetőség kimerítése

A Fővárosi Törvényszék 2021. július 13. napján kelt 15.K.701687/2021/9. sz. ítéletét 2021. július 21. napján vettük kézhez. Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye, felülvizsgálati kérelemmel a Kúria felé nem éltünk.

I.C) Alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Fővárosi Törvényszék 2021. július 13. napján kelt 15.K.701687/2021/9. sz. ítéletét 2021. július 21. napján vettük kézhez az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint a 60 nap megtartásra került.

A Fővárosi Törvényszék 2021. július 13. napján kelt 15.K.701687/2021/9. sz. ítélete álláspontunk szerint megsértette az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését tisztességes hatósági eljáráshoz való alapvető jogunk, XXVIII. cikk (1) bekezdését a tisztességes eljáráshoz való jogunk, XXVIII. cikk (7) bekezdését a jogorvoslatihoz való jogunk sérelmét.

II. Az Alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

II.A) Az Alaptörvény megsértett rendelkezése

XXIV. cikk (1) bekezdése: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

XXVIII. cikk (1) bekezdése: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

XXVIII. cikk (7) bekezdése: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

II. B) Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett és megsemmisíteni kért bírói döntések miért ellentétesek a megjelölt rendelkezésével:

1./ XXIV. cikk (1) bekezdése: „ Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

A hivatkozott bekezdés, nemcsak alapvető jogként rögzíti a hatósági eljárások tisztességes intézéséhez való jogot, hanem – törvényben meghatározottak szerint – alkotmányos kötelezettségként fogalmazza meg a döntések indokolással való ellátását is. Az indokolási kötelezettség szerepe jogszerűségének és azon keresztül a közigazgatás joghoz kötöttsége követelménye betartásának ellenőrizhetőségem ekként egyike a törvényes és tisztességes eljárás garanciáinak. (Alkotmánybíróság 5/2019. (III.11.) AB határozat, Indokolás (13). A közigazgatási hatósági ügyek sokfélesége miatt a szabályokat több törvény, illetve rendelet is tartalmazhat. Általános hatállyal az Ákr. szabályozza, mely magával vonja az Ákr. alkalmazási elsődlegességét. Az Ákr. 10. §-a rögzíti az ügyfél fogalmát, mely szerint: :

„(1) Ügyfél az a természetes vagy jogi személy, egyéb szervezet, akinek (amelynek) jogát vagy jogos érdekét az ügy közvetlenül érinti, akire (amelyre) nézve a hatósági nyilvántartás adatot tartalmaz, vagy akit (amelyet) hatósági ellenőrzés alá vontak.”

A (2) bekezdés tartalmazza, hogy: „Törvény vagy kormányrendelet meghatározott ügyfajtában megállapíthatja azon személyek és szervezetek körét, akik (amelyek) a jogszabály erejénél fogva ügyfélnek minősülnek.”

A jogos érdek tekintetében – főként jogalkalmazási okokból – egyértelművé teszi, hogy kizárólag az üggyel kapcsolatos közvetlen érintettséget lehet tekintetbe venni az ügyféli minőség szempontjából. Ugyanakkor az ágazati joganyag továbbra is meghatározhatja azon személyek és szervezetek körét, akik külön, erre irányuló vizsgálat nélkül – az adott eljárásban – jogszabály erejénél fogva ügyféli jogállással rendelkeznek.

Az alperes döntésében nem indokolta meg, hogy az ügyféli jogállásunkat az Ákr. 10. § (1) bekezdése alapján miért utasította el. Véleménye szerint: „Valakinek a jogát akkor érinti az ügy, ha a hatósági döntés következtében valamilyen jogot szerez, a meglévő jogaiban változás következik be, vagy valamilyen kötelezettséget írnak elő neki. Valakinek a jogos érdekét akkor érinti az ügy, ha a hatósági döntés következtében konkrét jogot vagy kötelezettséget nem szerez, de a hatósági döntésben foglaltak mégsem „közömbös” a számára. Az ügyféli jogállással kapcsolatos kérelmek esetén a kérelmező közvetlen jogi érintettségét, érdekének jogosságát, érdekelttségét, jogos érdeksérelmét kell igazolni és vizsgálni. Az érintettségnek mindig a konkrét közigazgatási üggyel, a konkrét közigazgatási eljárással és a határozattal kapcsolatosan kell meglennie. A Kúria gyakorlata szerint, az ügyfél az lehet akire nézve annak az építési hatósági ügyben hozott határozatnak közvetlen hatása van és ezt mindig az adott konkrét közigazgatási eljárásban az építésüggyel kapcsolatos kérdésben kell eldönteni, A V/9-6/2020. számú, 2020. január 06-án kelt és 2020. január 13-án véglegesített használatbavételi engedély alapján használatba vett többlakásos lakóépület létesítésére vonatkozó jogát, jogos érdekét a Fellebbezők az Ákr. 10. § (1) bekezdése alapján nem igazolták.”

Adott válaszában az alperes nem indokolta meg, hogy a megállapításunkat miért hagyta figyelmen kívül, hogy a széljegyben tulajdonjogunk iránti kérelem szerepel, illetve a mellékleteként becsatolt adásvételi szerződést bizonyítékként miért nem értékelte. Minden egyes levelünkben hivatkoztunk a Kúria 2011. február 2. napján kelt Kfv. IV. 37.431/2010/5. sz. ítéletében foglaltakra: Kúria 2011.

február 2. napján kelt Kfv.IV.37.431/2010/5. sz. ítéletében foglaltakra: „széljegyben feltüntetett vevőket is – kötelmi igényük alapján – ügyfélnek kell tekinteni.” Alkotmánybíróság 3278/2019.(XI.5.) AB határozata szerint: „Ezt az értelmezést támasztja alá a bírósági gyakorlat is, amely különösen az ingatlantulajdonos ügyfeleknek az elsőfokú eljárásban való részvételét garantáló szabályok teljes figyelmen kívül hagyását az ügyfelek jogainak közvetlen érintettsége folytán az ügy érdemére kiható eljárási szabály megsértésének tekinti (Legfelsőbb Bíróság Kfv.IV.37.431/2010., (EBH2011.2364.).” Indokolás (49).

Az Elj. r. 4. § (1) és (2) bekezdése vonatkozásában ügyféli jogállásunk azért utasította el, mivel a „tárgyi ingatlannal kapcsolatban a Fellebbezők nem tulajdonosok és az építési tevékenységgel érintett telekre, építményre vonatkozó jogot nem jegyezték be az ingatlan-nyilvántartásba.”

Az Ákr. 10. § (1) bekezdése (Ket. 15. § (1) bekezdése határozza meg az ügyfél fogalmát. Az ügyfélképeség feltétele az ügyben való érintettség, ebből következően kifejezetten tág körben kívánja az ügyféli jogosultságot biztosítani. Nem felsorolás szinten teszi ezt meg, hanem lehetővé teszi, az egyedi ügyek sajátos körülményeinek vizsgálatát. A vizsgálat során értékelés szükséges, hogy az érintett személyek közvetlen, nyilvánvaló érdekeltséggel bírnak-e az adott ügyben. Az alperes ennek alapos vizsgálatát nem végezte el, azzal utasította el, hogy nem igazoltuk. Az ingatlan-nyilvántartás adatát, az adásvételi szerződést figyelmen kívül hagyta. Az Ákr. 10. § (1) bekezdése szerint „hatósági nyilvántartás adatot tartalmaz”, nem köti tulajdonjog bejegyzéshez. Ez az ügyfélkör bővítését és nem pedig annak szűkítését teszi lehetővé. Az ügyféli kör kérdését az Alkotmánybíróság több a már hivatkozott döntése előtt is vizsgálta. Az Alkotmánybíróság 12/2015. (V.14.) AB határozat, Indokolás (31) szerint: „A Ket. 15. § (1) bekezdése ezért rugalmas megfogalmazású, és ahelyett, hogy valamilyen taxatív felsorolást alkalmazna, csak annyit mond ki, hogy természetes vagy jogi személy, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet tekintendő ügyfélnek- egyebek között – akinek jogát vagy jogos érdekét az ügy érinti.” A már hivatkozott Alkotmánybíróság 3278/2019. (XI.5.) AB határozata, Indokolás (50) szerint: „Az Alkotmánybíróság szükségesnek tartja megjegyezni, hogy a Ket. helyébe lépett Ákr. lényegében azonos módon rögzíti az ügyfél fogalmát. ... Az Ákr. indokolása szerint a törvény ugyan leegyszerűsíti az ügyféli minőségre vonatkozó szabályokat a Ket.-hez képest, azonban a klasszikus ügyfélfogalom („az a természetes vagy jogi személy, akinek vagy amelynek jogát vagy jogos érdekét a hatósági ügy érinti”) továbbra is fennmarad. A jogos érdek tekintetében- főként jogalkalmazási okokból- egyértelművé teszi, hogy kizárólag az üggyel kapcsolatos közvetlen érintettséget lehet tekintetbe venni az ügyféli minőség szempontjából.”

Az Ákr. 10. § (2) bekezdése értelmében a törvény vagy kormányrendelet meghatározott ügyfajtában megállapíthatja azon személyek és szervezetek körét, akik a jogszabály erejénél fogva ügyfélnek minősülnek. Az Alkotmánybíróság az Ákr. 10. § (2) bekezdésével összefüggésben irányadónak tekinti a Ket. 15. § (3) bekezdésével kapcsolatosan tett megállapítását, ekként az Ákr. 10. § (2) bekezdése nem értelmezhető úgy, hogy a automatikusan, kifejezett jogszabályi rendelkezések nélkül kizárhatja az Ákr. 10. § (1) bekezdése szerinti ügyfél-fogalom alkalmazását.

Álláspontunk alapján, mint a széljegyben feltüntetett tulajdonosokat, akik az adásvételi szerződést is mellékeltek a használatbavételi eljárásban ügyféli jogállásunkat meg kellett volna állapítani az alperesnek. A (Ket. 15. § (1) bekezdése) Ákr. 10. § (1) bekezdése alapján az ingatlan-nyilvántartás adatot tartalmaz, a tulajdonjog bejegyzés iránti kérelmünk szerepel a széljegyben (mellékelt adásvételi szerződés is tanúsított), így az ingatlanhoz fűződő jogaink igazolást nyertek. Az Ákr. 10. §-a, illetve a Elj. r. 4. § (2) bekezdése alapján álláspontunkat a hivatkozott Legfelsőbb Bíróság (Kúria) ítélet Kfv.IV.37.431/2010/5. sz. ítéletének indokolása alapján: „Így megállapítható volt az, hogy az elsőfokú hatósági eljárásban a Ket. 15. § (1) bekezdése alapján az ingatlanhoz fűződő jogaira figyelemmel ügyféli jogállással rendelkező felperesekre nézve az ügyféli jogokkal összefüggő előírások sem kerültek betartásra. ...Arra is rá kíván mutatni a Legfelsőbb Bíróság, hogy a Tftv. rendelkezései nem

írják elő azt, hogy kizárólag az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett tulajdonosokat lehet vagy kell ügyfélnek tekinteni ebben az eljárásban, így az I. rendű felperest kötelmi jogi igénye folytán olyan személynek kellett volna – már az elsőfokú eljárásban is- tekinteni, mint akinek jogát az eljárás tárgyát képező ügy érinti, ezért az eljárásban teljes joggal részt kellett volna vennie.”

„Az Ákr. 81. § (1) bekezdése a döntés részeként határozza meg az indokolást és szabályozza annak tartalmi elemeit (megállapított tényállás, bizonyítékok, szakhatósági állásfoglalás indokolása, mérlegelés és a döntés indokai, valamint az azt megalapozó jogszabályhelyek megjelölése) is. Kivétel határozatok vonatkozásában a (2) bekezdésben található, amely lehetővé teszi, hogy az indokolásban csak az azt megalapozó jogszabályhelyek megjelölésre kerüljön sor, erre azonban csak egyezség jóváhagyása esetén van lehetőség, illetve akkor, ha a hatóság a kérelemnek teljes egészében helyt ad, és az ügyben nincs ellenérdekű ügyfél, vagy a döntés az ellenérdekű ügyfél jogát vagy jogos érdekét nem érinti. Végzések esetében pedig a (39) bekezdésben, mely az önállóan nem fellebbezhető végzések indokolása vonatkozásában szintén csak az azt megalapozó jogszabályhelyek megjelölését követeli meg. A normaszöveg eltérésre vonatkozó felhatalmazást nem tartalmaz. Mindezekből az következik, hogy az indokolási kötelezettség vonatkozásában az Ákr.-től eltérő rendelkezést jogszabály nem tartalmazhat, kizárólag kiegészítő jellegűt, annak azonban összhangban kell állnia az Ákr.-rel, az Alaptörvény XXIV. cikkéből fakadóan pedig törvényi szinten kell e szabályokat kodifikálni.” (Alkotmánybíróság 5/2019. (III.11) AB határozat, Indokolás 16-17).

Az ingatlan-nyilvántartás közhitelességéhez fűzött törvényi vélelmet figyelmen kívül hagyta az I. fokú hatóság. Az Inytv. 5. § (1) bekezdése szerint: „Az ingatlan-nyilvántartás közhitelességére és ennek anyagi jogi joghatásaira az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett jogok és feljegyzett tények tekintetében - ha e törvény eltérően nem rendelkezik - a Ptk. rendelkezéseit kell alkalmazni. „Az 5. § (2) bekezdése szerint:” Az ellenkező bizonyításáig az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett ingatlanadatról vélelmezni kell, hogy az fennáll, az ingatlan-nyilvántartásból törölt ingatlanadatról vélelmezni kell, hogy az nem áll fenn.” Az 5. § (7) bekezdése szerint: „A Ptk.-nak az ingatlan-nyilvántartási adatok irányadó jellegére vonatkozó rendelkezése tekintetében az adatok helyessége alatt az adatoknak az okiratokkal való egyezőségét is érteni kell.”

Álláspontunk alapján tulajdonosok vagyunk, tulajdonosváltás alapjául szolgáló okirat benyújtásának napján megjelentünk és mindenki számára hozzáférhetőkké lettünk az ingatlan-nyilvántartás szerint. Az I. fokú hatóságnak a széljegyben szereplőket ügyfélnként értesítenie kellett volna a használatbavételi határozatról a bírói gyakorlat alapján is (ABH2007.1735). Mi külön kérelemben is fordultunk az I. fokú hatósághoz, melyet a már előadott indokolással utasított el „az ingatlan tulajdoni lapján széljeggyel feljegyzett „várományos” tulajdonosok” nem illeti meg az ügyféli jogállás.

Az alperes a hatáskörét az Ákr. 2. § (1) bekezdése szerint a jogszabály felhatalmazása alapján, a jogszabály keretei között, rendeltetésszerűen gyakorolva jár el.

(2) A hatóság a hatásköre gyakorlása során

a) a szakszerűség, az egyszerűség, az ügyféllel való együttműködés és a jóhiszeműség követelményeinek megfelelően,

b) a törvény előtti egyenlőség és az egyenlő bánásmód követelményét megtartva, indokolatlan megkülönböztetés és részrehajlás nélkül,

c) a jogszabályban meghatározott határidőn belül, észszerű időben

jár el.

Az I. fokú hatóság rosszhiszeműen járt el, mikor nem közölte velünk a használatbavételi határozatot, melyet a másodfokú hatóság is jóváhagyott.

A hátrányunkra nem szolgálhat az a tény, hogy a széljegyben szereplő adatainkat (153260/2018.12.18. 32840/2020.01.09.) a védírat 2020. december 21. napjáig a ingatlan-nyilvántartó hatóság nem dolgozta fel és az ingatlan esetében, mint vevők a széljegyben vagyunk szerepeltetve.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az ügyféli minőség jogszabályba ütköző megtagadása sérti a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogunk. Az alperes döntéséhez kapcsolódó indokolási kötelezettség hiányában, hogy ügyféli jogállásunk megállapítását miért utasította el, annak indokait nem ismerhettük meg. Így nem kaptunk választ arra sem, hogy a hivatkozott Legfelsőbb Bíróság és az Alkotmánybíróság döntését miért nem tartotta irányadónak az ügyféli jogállásunk elutasítása során. Ezzel is megsértette a tisztességes hatósági eljárás és indokolási kötelezettséget tartalmazó Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését.

2./ XXVIII. cikk (1) bekezdése: " Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el."

Az Alkotmánybíróság a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog tartalmát elvi elvi jelleggel a 7/2013. (III.1.) AB határozatában fejtette ki. Ennek során – az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz fényében –megállapította: annak alkotmányos jellege, hogy a közigazgatási határozatok bírói ellenőrzése során a perbe vitt jogok és kötelezettségek érdemi elbírálást nyerjenek, nemcsak a szabályozási környezettel, hanem az egyedi bírói döntésekkel szemben is érvényesíthető (7/2013. (III.1.) AB határozat, Indokolás (27)). A tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbevitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen. A közigazgatási határozatok vonatkozásában ez azt jelenti, hogy azok törvényességének bírói ellenőrzése alkotmányosan nem korlátozódhat a formális jogszerűség vizsgálatára. A közigazgatási perben a bíróság nincs a közigazgatási határozatban megállapított tényálláshoz kötve, és a jogszerűség szempontjából felülbíráhatja a közigazgatási szerv mérlegelését is (7/2013. (III.1.) AB határozat, Indokolás (24)).

A Fővárosi Törvényszék 15.K.701.687/2021/9. sz. ítéletében megállapította, hogy az általunk hivatkozott Kfv.IV.37.431/2010/5. sz. ítélet e körben nem volt alkalmazható, mert jelen esetben nem ingatlan-nyilvántartási (termőföld más célú hasznosításának) tárgyú jogvitáról volt szó, hanem a speciális ágazati szabály (Elj.r.) 4. §-ának értelmezése volt releváns, márpedig azaz ügyféli státusz egyértelmű ingatlan-nyilvántartási bejegyzéshez köti. Az Ákr. 10. § (1) bekezdése alapján szükségessé vált annak vizsgálata, hogy a felperesek jogát vagy jogos érdeküket az ügy közvetlenül érinti-e, azaz az Ákr. 10. § (1) bekezdése alapján ügyféli minőségük fennáll-e. A bíróság álláspontja szerint az alperes e körben a tényállás tisztázási és indokolási kötelezettségének eleget tett, mikor végzésében azt állapította meg, hogy a felperesek jogukat nem igazolták.

A Fővárosi Törvényszék a közigazgatási határozatok a törvényességi bírói ellenőrzését nem végezte el, elfogadta az alperes döntését. A közigazgatási határozatok törvényességi ellenőrzése csak a tisztességes eljáráshoz való jogra tekintettel végezhető el. Az idézett követelmények teljesítésével lehet alkotmányosan véglegesnek számító, érdemi, a jogot megállapító döntést hozni. Az alperesi

határozat törvényességének bírói ellenőrzése nem korlátozódhat a formális jogszerűség vizsgálatára, azzal, hogy azt elfogadja.

A Fővárosi Törvényszék hivatkozott Kfv.IV.37.431/2010/5. sz. ítélet indokolása választ ad a Fővárosi Törvényszék téves megállapítására, mely szerint: „Ezzel összefüggésben hangsúlyozza a Legfelsőbb Bíróság azt, hogy a Ket. hatálya alá tartozó eljárásokban a Ket. rendelkezései között az eljáró hatóságok nem válogathatnak azok alkalmazását nem tehetik saját belátásuktól függővé, különös tekintettel azon rendelkezésekre, amelyek az ügyféli jogok érvényesülését szolgálják. Így megállapítható volt az, hogy az elsőfokú hatósági eljárásban a Ket. 15. § (1) bekezdése alapján, az ingatlanhoz fűződő jogaira figyelemmel ügyféli jogállással rendelkező felperesekre nézve az ügyféli jogokkal összefüggő előírások sem kerültek betartásra...A Legfelsőbb Bíróság rámutat arra, hogy az ügy érdemére tartozó kérdések és az ügy tárgya nem azonos fogalmak. Jelen per alapját képező közigazgatási ügy tárgya valóban az ingatlanok (termőföldek) más célú hasznosításának engedélyezése volt. Az ügy érdeméhez – általában a hatósági eljárásokban – nem csak az a szűk értelemben vett, korlátozottan értelmezett anyagi jogi kérdés tartozik, melyet az adott anyagi jogi jogszabály az ügy tárgyává tesz, hanem az eljárásban érintettek, a jogaik és jogos érdekeik esetleges sérelme kapcsán ügyféllé vált személyek ezen anyagi jogi kérdéshez való viszonya, azaz az ügyfelek ügy tárgyával összefüggő konkrét jogai és jogos érdekei, illetve ezek megállapítása, korlátozása, megvonása is. Az ügy érdeméhez jelen ügyben tehát nemcsak a perben nem szereplő Kft. által kérelmezett más célú hasznosítás engedélyezése tartozott, hanem a felperesek ezen kérelméhez, ezen szándékához való viszonya, jogaik ezzel összefüggő érintettsége. Ennek a viszonyulásnak, ezen ügyféli szempontok elbírálása nélkül az ügy érdemében sem lehet megalapozott döntést hozni.”

A Fővárosi Törvényszék nem alkalmazta a Legfelsőbb Bíróság ítéletében foglaltakat, figyelmen kívül hagyta az Alkotmánybíróság idézet határozatát, így előidézte az egységes jogalkalmazás hiányát. Az Alkotmánybíróság szerint: „az adott ügyben alkalmazandó jogszabályoknak pusztán nyelvtani értelmezése nem felel meg az indokolt bírói döntéssel szemben támasztott alkotmányos követelményeknek. Ennek oka, hogy az Alaptörvény azt a kötelezettséget rója a bíróságokra, hogy a jogszabályokat azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezniük. A bírói jogalkalmazás folyamatában a jogszabályok értelmezése egy olyan komplex indokolást igényel, amely a szintaktikai mellett a teleologikus és a rendszertani értelmezés szempontjait is felismeri, értékeli és egymásra tekintettel ütközteti. A jogértelmezés ezen bíró által érvényesített, komplex folyamatában az irányadó jogi normákat a rendszertani értelmezés keretében nemcsak egymásra tekintettel, hanem a jogalkotó céljára és az Alaptörvényre figyelemmel is értékelni kell a konkrét ügyben. (Alkotmánybíróság 3024/2019. (II.4.) AB határozat, Indokolás (70))

Az Alkotmánybíróság több döntésében is megfogalmazta, hogy a bírói függetlenségnek nem korláta, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvényeknek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapod ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelvével. (Alkotmánybíróság, 20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás (23)/

A bírói függetlenség Alaptörvényben is rögzített elvére tekintettel a bíróság jogértelmező tevékenysége főszabály szerint nem vonható alkotmányjogi kontroll alá. Tekintettel azonban arra, hogy a bíróság jogértelmezése nem írhatja felül az Alkotmánybíróság döntését. A tisztelt Alkotmánybíróság korábban már megállapította az ügyféli jogállásra vonatkozó álláspontját.

Esetünkben nemcsak az értelmezésnek a módja, hanem az eredménye is sérti az Alaptörvényt. A megszerzett jogosultságunk a bíróság eljárása miatt a jogbiztonság követelményét ki nem elégítő értelmezése sérti a tisztességes eljárás követelményét.

A Fővárosi Törvényszék nem vizsgálta a keresetünkben megfogalmazott semmisségi ok fennállását sem. Ilyen formában nem érvényesült a perbe vitt jogok és kötelezettségek elbírálásának a követelménye. Így az anyagi jogi hiba a jogorvoslati eljárás eredményeként nem került orvoslásra. A bíróság a törvénysértő döntést nem semmisítette meg. A semmisség az Ákr. 123. §-ában meghatározottakat foglalja magában.

Az Ákr. – hasonlóan a Ket.-hez _ önálló fellebbezést biztosít az ügyféli jogállásról rendelkező első fokú végzés ellen (Ákr. 116. § (3) bekezdés b) pont) ugyanakkor egyértelműen rögzíti, hogy semmisségi oknak tekinti a törvény, ha további ügyfelek bevonásának lett volna helye. Azaz a döntést meg kell semmisíteni, illetve vissza kell vonni, és szükséges új eljárást kell lefolytatni, ha az eljárásba további ügyfél bevonásának lett volna helye (Ákr. 123. § (1) bekezdés g) pont) Alkotmánybíróság 3278/2019. (XI.5.) AB határozat, Indokolás (51).

A bíróság az ügyben nem vizsgálta és nem indokolta meg, hogy ügyféli jogállásunk bizonyításának nem tettünk eleget, ennek megállapítását mire is alapozta. A tisztességes eljáráshoz fűződő jog az a tartalmi követelményt támasztja a bírói döntés indokolásával szemben, hogy az a bíróság döntésének szempontjait és az indokait az eljárási törvény rendelkezéseinek megfelelően, kellő részletességgel mutassa be. (Alkotmánybíróság 3305/2017. (XI.24.) AB határozat, Indokolás (41)).

Az alperes sem adott magyarázatot erre vonatkozóan, hogy bizonyításunkat miért nem fogadta el.

A bírói döntés alaptörvény-ellenességét eredményezi, ha a bíróság téves jogértelmezéssel, önkényesen, felülírva az Alkotmánybíróság döntését. A tisztelt Alkotmánybíróság megállapítását figyelmen kívül hagyva, a bíróság csak önmagában a bírói út igénybevétele formális biztosítását tette lehetővé, mely nem elegendő az eljárási garanciák érvényesüléséhez, mivel az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést.

3./ XXVIII. cikk (7) bekezdése: „ Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

A hatósági eljárások tekintetében az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése tartalmazza a tisztességes eljárás követelményét. Azonban, ha az érintettek nem értesülnek a jogukat érintő hatósági eljárásról, a Elj.r. 41. §-ban meghatározottak szerint, effektíve nem tudjuk érvényesíteni a tisztességes eljáráshoz való jogukat, sem az ügy tisztességes elintézésére, sem a jogorvoslati út igénybevételeére vonatkozóan.

Az Ákr. 10. § (1) bekezdése a korábbi Ket. ügyfél fogalmát a közvetlen érintettség követelményeivel egészítette ki. Az Alkotmánybíróság 3278/2019. (XI.5.) AB határozat, Indokolás (50) tartalmát részletes ismertetésére már sor került. Ez azért is lényeges, mivel a Ket. helyébe lépett Ákr. fogalma meghatározásra került. Egyértelművé teszi, hogy kizárólag az üggyel kapcsolatos közvetlen érintettséget lehet tekintetbe venni az ügyféli minőség szempontjából. Közvetlen érintettségünk az ingatlan [REDACTED] garázsának tulajdonjog bejegyzési kérelmünk az ingatlan-nyilvántartás szerint széljegyben szerepel, mivel az eltelt két év alatt (153260/2018.12.18. 32840/ 2020.01.09. a védírat 2020. december 21. napjáig) a ingatlan-nyilvántartó

hatóság nem dolgozta fel az ingatlan esetében, az terhünkre nem szolgálhat. Az Ákr. 10. § (1) bekezdése a jog vagy jogos érdeket az ingatlan-nyilvántartás tartalmazza.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az ügyféli minőség jogszabályba ütköző megtagadása sérti az indítványozó tisztességes hatósági eljáráshoz való jogát, valamint azzal összefüggésben a jogorvoslathoz való Alaptörvényben biztosított jogát.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely jogát vagy jogos érdekét sérti. A jogorvoslathoz való jog olyan alkotmányos alapjog, amely tárgyát tekintve a bírói, illetőleg a hatósági (más közigazgatási) döntésekre terjed ki, tartalmát tekintve pedig azt kívánja meg, hogy valamennyi, érintett jogát vagy jogos érdekét (helyzetét) érdemben befolyásoló érdemi határozat felülvizsgálata érdekében legyen lehetősége más szervhez, vagy azonos szerv magasabb fórumához fordulni. A jogorvoslathoz való jog törvényben meghatározottak szerint gyakorolható, ezért az egyes eljárásokban eltérő szabályozás lehetséges. „Az Alaptörvény megköveteli, hogy a jogorvoslati jog nyújtotta jogvédelem hatékony legyen, vagyis ténylegesen érvényesüljön és képes legyen a döntés által okozott sérelem orvoslására. A jogorvoslat jogának hatékony érvényesülését számos tényező befolyásolhatja, így többek között a felülbírálati lehetőség terjedelme, a jogorvoslat elintézésére meghatározott határidő, vagy a sérelmezett határozat kézbesítésének szabályai és megismerhetőségének tényleges lehetősége.” (22/2013. (VII.19.) AB határozat, Indokolás (26).

Az Alkotmánybíróság a 36/2013. (XII.5.) számú határozatában megismételte, hogy az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata értelmében a jogorvoslathoz való jog tárgyát tekintve a bírói, illetőleg hatósági döntésekre terjed ki, tartalma szerint pedig az érdemi határozatok tekintetében más szervhez vagy magasabb fórumhoz fordulás lehetősége. A jogorvoslathoz való jog törvényben meghatározottak szerint gyakorolható, ezért az egyes eljárásokban eltérő szabályozás lehetséges.

Abban az esetben tehát, ha a potenciális ügyfél nem szerez tudomást a jogát és jogos érdekét sértő használatbavételi engedély kiadásáról, értelemszerűen nincs abban a helyzetben, hogy éljen az önálló fellebbezési jogával. Ennek következtében viszont nem vehet részt az elsőfokú eljárásban, amely maga után vonja, hogy az érdemi döntés elleni jogorvoslattól is el van zárva.

További elemként határozta meg az Alkotmánybíróság a jogorvoslati fórum abbéli képességét, hogy a sérelmezett döntést felülvizsgálja és a sérelem fennállása esetén a döntés megváltoztatása vagy megsemmisítése (hatályon kívül helyezése) révén a sérelmet a döntésre visszaható módon orvosolja, Minden jogorvoslat lényegi, immanens eleme a jogorvoslás lehetősége, vagyis a jogorvoslat formailag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogvédelem orvosolhatóságát. (Alkotmánybíróság 3020/2018. (I.26.) AB határozat, Indokolás (37))

Az ügyféli jogállás megállapító kérelmünket illetően az elsőfokú hatóság úgy ítélte meg, hogy az ingatlan tulajdoni lapján széljegyben feljegyzett „várományos” tulajdonosokat a használatbavételi engedélyezési eljárásba nem vonta be, hiszen az még nem végleges, visszavonhatatlan jog. Ezzel utasította el az ügyféli jogállásra vonatkozó kérelmünknek a vizsgálatát. A másodfokú hatóság megállapítása szerint nem vagyunk tulajdonosok, mivel az építési tevékenységgel érintett telekre, építményre vonatkozó jogot nem jegyezték be az ingatlan-nyilvántartásba, illetve jogunkat, jogos érdekünket a fellebbezők nem igazolták.

A Fővárosi Törvényszék döntése szerint nem igazoltuk érintettségünket és nem bizonyítottuk ügyféli minőségünket. Figyelmen kívül hagyta a mellékelt az adásvételi szerződést, az ügyféli jogállás

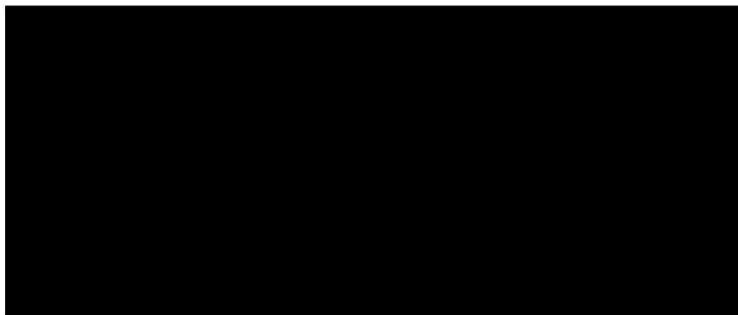
igazolásának kötelező, okiraton alapuló módját. A bíróság jogértelmezése szintén tagadta az ügyféli jogállásunk.

Mindezek folytán sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jogunk: a hatóságok nem tettek eleget az Alaptörvényből levezethető azon kötelezettségüknek, hogy a jogszabályi előírások betartásával előterjesztett jogorvoslati kérelmet érdemben el kell bírálni. Sérült a jogorvoslathoz való jogunk a bírósági eljárásban is. Kereseti kérelmünk nem vizsgálták meg, a közigazgatási végzésben foglaltakat jóváhagyta. Feltétlen követelmény, hogy az eljáró fórum az eljárási szabályok által meghatározott keretek között a jogorvoslati eljárást lefolytassa és a jogorvoslati kérelemben írtakat a jogszabályban foglaltak szerint érdemben megvizsgálja, melyben jelen van a tisztességes bírósági eljárás követelményei.

Ügyféli jogainkat nem tudtuk megfelelően érvényesíteni, emiatt csorbult a jogorvoslathoz való jogunk, azért is mivel ügyféli jogállásunk megtagadása miatt a használatbavételi határozatot nem kaptuk kézhez, így jogorvoslattal nem tudtunk élni a számunkra jogtalan hátrányt jelentő közigazgatási döntéssel szemben. Ennek következtében viszont nem vehettünk részt az elsőfokú eljárásban, amely maga után vonta, hogy az érdemi döntés ellen a jogorvoslattól is el lettünk zárva.

Az Alkotmánybíróság értelmezésében az Alaptörvényben biztosított jogorvoslathoz való jog tényleges és hatékony jogorvoslat lehetőségének a biztosítását követeli meg, így nem csak abban az esetben állapítható meg az alapjog sérelme, ha a jogorvoslat lehetőségét teljesen kizárták (Alkotmánybíróság 36/2013. (XII.5.) AB határozat, Indokolás (61)), hanem akkor is, ha a jogszabályban egyébként biztosított jogorvoslat más okból nem tud ténylegesen és hatékonyan érvényesülni, formálissá téve a jogorvoslati jogot. Az Alkotmánybíróság megállapította: „ Nem következik mindebből, hogy a jogorvoslatot elbíráló szervnek a kérelemnek minden körülmények között helyt kell adnia, az azonban feltétlenül, hogy az eljárási szabályok által meghatározott keretek között a jogorvoslati eljárást lefolytassák és a jogorvoslati kérelemben írtakat a jogszabályban foglaltak szerint érdemben megvizsgálják. A jogorvoslati út igénybevételének nem előfeltétele továbbá valamely jog – esetleg alapjog – tényleges sérelmének a bekövetkezése, elegendő, ha az érintett megítélése szerint jogát (jogos érdekét) sérti a támadott döntés. „ (3064/2014. (III.26.) AB határozat, Indokolás (16)-(17)). Alkotmánybíróság 12/2015. (V.14.) AB határozat, Indokolás (26).

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a kifejtettek alapján állapítsa meg Fővárosi Törvényszék 2021. július 13. napján kelt 15.K.701.687/2021/9. sz. ítéletének Alaptörvénybe ütközését és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését.

Melléklet:

- Adatkezelési nyilatkozat
- Budapest Főváros XIII. Kerületi Polgármesteri Hivatal Építésügyi Osztálynak küldött 2019. december 18. kelt kérelem
- Budapest Főváros XIII. Kerületi Polgármesteri Hivatal Építésügyi Osztály 2020. január 22. napján kelt V/9-3/2020. sz. végzése
- 2020. január 30. napján kelt fellebbezésünk
- Budapest Főváros Kormányhivatala Építésügyi és Örökségvédelmi Főosztály 2020. március 10. napján kelt BP/1003/00185-3/2020. sz. végzése
- 2020. március 30. napján kelt kereseti kérelmünk
- Fővárosi Törvényszék 2021. május 6. napján kelt 15.K.701687/2021/6. sz. végzése + alperes védírata
- 2021. május 20. napján kelt válaszlevelünk
- Fővárosi Törvényszék 2021. július 13. napján kelt 15.K.701.687/2021/9. sz. ítélete